

ביאורים בתפילה

זורע צדקות מצמיח ישועות

אומרים אנו בתפילה בכל יום "זורע צדקות מצמיח ישועות". פירוש:

(א) הצדקה היא כמו "זריעה". אדם זורע מעט, בסך הכל גרגר בודד, ומזה צומח פרדס שלם עם מיליוני גרעינים.

(ב) למרות שהצדקה היא "זריעה", מכל מקום בצדקה יש פרט ייחודי משאר הזריעות. שבכל זריעה, מה שזורעים - זה מה שצומח. אך בצדקה, זורעים "פרנסה ועזרה לשני", אך אותו אחד שזורע - מתברך "בכל התחומים" (מצמיח ישועות - בכל המישורים) ולא רק בפרנסה.

אך השאלה נשאלת:

מדוע הנוסח זורע "צדקות" (בלשון רבים), למה הנוסח אינו זורע "צדקה"?

כדי שלא יאמר אדם "אם באמת הצדקה מצמיחה ישועות, אם כן אתן צדקה "פעם אחת" וזה כבר יספיק לי לביטוח מלא עד 120 ולמה שאתן פעם נוספת"?

&לכן תקנו חכמנו את הנוסח "זורע צדקות" בלשון רבים, להודיע לאותו אדם שכל צדקה וצדקה מוסיפה עוד עוצמה ותוכן "במצמיח ישועות". מה הכוונה?

&הצדקה הראשונה הגדילה את חבילת הזכויות של האדם ופתחה בפניו דלתות לישועות מסוימות, ולצורך העניין נאמר שנפתחו בפניו "שערי פרנסה". הצדקה השנייה רוממה את חבילת הזכויות שלו עוד קצת - וכעת הוא זוכה לישועות יותר גבוהות ומעל הטבע, וכבר נפתח לו שערי "זרע של קיימא"... שערי "בריאות"... הוא ניצל מתאונת דרכים באופן ניסי ונגד השכל... וכן על זה הדרך.

בכל פעם שנותן האדם צדקה - הוא מעצים את הקשר עם ה' ומרומם את נשמתו עוד ועוד, והשפע שמגיע לו בזכות זה מתרבה וגודל.